

Č. 6985.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Uplatnila-li strana v řízení vyměřovacím osvobození od dávky z přírůstku hodnoty dle § 4 č. 5. pravidel dávk. (č. 143/22, dodat. III), jest vyměřující úřad povinen otázku osvobození převodu od státního převodního poplatku řešiti si prejudiciálně, třebas straně převodní poplatek byl předepsán proto, že strana nároku na osvobození od tohoto poplatku před poplatkovým úřadem vůbec neuplatňovala.

(Nález ze dne 19. prosince 1927 č. 4359).

Věc: Marie P. v Ž. proti zemskému správnímu výboru o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Smlouvou trhovou z 5. července 1922 prodala st-lka 35/96 jí patřících nemovitostí ve vl. . . . kat. obce N. a ve vl. . . . kat. obce K. za 19.093 Kč 75 h. V podání z 10. ledna 1924 žádala st-lka osvobození od dávky mimo jiné též z důvodu § 4 č. 5 pravidel, poněvadž převod stal se za účelem rozdělení nemovitostí jí a nabyvateli společných, st-lka za své podíly obdržela jen hodnotu oněch podílů, a je tedy převod dle § 8 zák. z 18. července 1901 č. 74 ř. z. převodních poplatků prost. V podání z 15. března 1926 opět domáhala se osvobození od dávky podle § 4 č. 5 pravidel podotýkajíc, že sice převodní poplatek jí vyměřený zaplatila, avšak že se tak stalo omylem, ježto v cestě rekursní vyměření nenapadala.

Plat. rozkazem z 15. května 1926 byla z převodu vyměřena dávka z přírůstku hodnoty částkou 1.822 Kč 3 h. — Žal. úřad podané odvolání zamítl, neboť podle § 4 č. 5 pravidel jsou od dávky osvobozeny převody za účelem dělení společných pozemků, pokud jsou osvobozeny od státního převodního poplatku. Zákonný předpoklad osvobození není v daném případě splněn, neboť státní převodní poplatky jsou zaplacený.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnou.

Podle § 4 č. 5 dávk. pravidel nejsou dávce podrobeny převody, pokud jsou osvobozeny od státních poplatků z převodu. Rozhodným jest tedy objektivní osvobození od státních poplatků. O otázce osvobození od státních poplatků přísluší autoritativně rozhodovati státním úřadům finančním, jejichž rozhodnutí jest pak pro úřady dávkové prejudiciální. Že státní úřad o povinnosti poplatkové, resp. o osvobození od státního poplatku rozhodl, lze však říci jenom tehdy, když strana nárok na osvobození vznesla in iudicium a vymohla si o něm rozhodnutí. Neučinila-li tak, nepozbyla tím ještě nároku na osvobození od dávky.

V daném případě strana uvedla v podání z 15. března 1926, že poplatek státní sice zaplatila, ale jenom omylem, aniž se osvobození od poplatku toho domáhala. Za tohoto stavu byl žal. úřad povinen o otázce osvobození od dávky podle § 4 č. 5 dávk. prav. rozhodnouti samostatně, když si byl napřed prejudiciálně pro svůj obor zodpověděl otázku osvobození od poplatku státního. Poněvadž tak neučinil důsledkem mylného

právního názoru, že mu za daného stavu nepřísluší zkoumati, zda předpoklady pro osvobození od státního poplatku z převodu jsou dány, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 o ss.

Č. 6986.

Z n á m k y: * Pro změnu držby podniku podle § 9 znám. zák. z r. 1890 není rozhodným, zdali podnik byl převeden právním jednáním jediným, neb i více akty časově následujícími, jen když převod byl uskutečněn před přepisem známky.

(Nález ze dne 20. prosince 1927 č. 25.803).

V ě c: Firma »Jindřicha F. synové« v Praze (adv. Dr. Kar. Fuchs z Prahy) proti ministerstvu obchodu o přepsání ochranných známek.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podle známkových archů ve spisech správních založených, byly u živn. komory v Liberci zapsány pro firmu Čokoládové závody »Déli«, akc. společnost v L. pro kávové náhražky vztažmo fíkovou kávu, obilní kávovou přísadu a sladovou kávu známky: 9365, 9389, 9392, 9393, 10.258 až 10.266, 12.418, 12.820, 13.416, 13.418 až 13.430, 13.602 až 13.609, 13.844, 14.270, 14.430 a 15.155. Jako předmět podniku bylo veskrze uvedeno: Výroba a prodej zboží kakaového, čokoládového a čokolády, kanditů, plodinových konserv a marmelád, pečiva medového, perníkového a jemného, piškotů, žemů, keksů, jakož i jedlého zboží, obsahujícího cukr, konečně kávových surogátů (cikorie, řepné a fíkové kávy atd.).

Podle správních spisů uzavřela firma »Deli« s firmou Jindřicha F. synové v Praze, dnešní to st-lkou, dne 25. a 27. června dohodu, podle níž firma Deli se mimo jiné zavázala úplně zastaviti ve svém podniku dosavadní výrobu a prodej kávových náhražek pod vlastní firmou. Firma Deli udělila dále st-lce výlučné právo tyto kávové náhražky vyráběti a přiváděti do obchodu. Současně dovolila firma Deli st-lce, aby používala navždy a neodvolatelně všech známek fy. Deli pro kávové náhražky té doby registrovaných a svolila k tomu, aby si st-lka tyto známky dala pro sebe zapsati, případně přepsati, podle § 9 znám. zák. Podle notářsky ověřených opisů faktur prodala firma Deli st-lce různé stroje, suroviny, tovary a polotovary, sloužící k výrobě zmíněných kávových náhražek, dále pytle, obaly, etikety a pod., rovněž související s touto výrobou.

Na podkladě těchto listin a dokladů zakročila pak st-lka u obch. komory v Liberci o přepsání úvodem zmíněných známek s firmy Deli na sebe a převedení jich do rejstříku obch. komory v Chebu, pro její závod v Ch. místně příslušné.

Min. obch. zavedlo o věci šetření výnosy z 10. října a 7. listopadu 1925, v nichž vyslovalo pochybnosti o možnosti převodu známek, o něž se tu jedná podle § 9 znám. zák. se zřetelem k tomu, že podnik firmy Deli nebyl celý převeden na st-lku, nýbrž že dále trvá.